

Projekt

z dnia 14 lipca 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXXIII/ /2026
RADY GMINY NIEBYLEC**

z dnia 16 lipca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Niebylec.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2026 r., poz. 662), art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), po rozpatrzeniu skargi Pani Pauliny Stanisławczyk na działalność Wójta Gminy Niebylec oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Niebylec, Rada Gminy Niebylec,

uchwala co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę Pani Pauliny Stanisławczyk z dnia 18 czerwca 2026 r. na działalność Wójta Gminy Niebylec za bezzasadną z przyczyn podanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Gminy Niebylec zawiadomi wnoszącego skargę.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Witold Koza

UZASADNIENIE

Po przeanalizowaniu treści skargi oraz dokumentacji zgromadzonej w sprawie Rada Gminy Niebylec uznaje skargę na działalność Wójta Gminy Niebylec za bezzasadną.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że Gmina Niebylec stała się właścicielem działki ewidencyjnej nr 1453 w miejscowości Konieczkowa w 2023 r. na podstawie decyzji Wojewody. Przedmiotowa nieruchomość stanowi drogę wewnętrzną, a nie drogę publiczną w kategorii dróg w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Już po przejęciu nieruchomości Pani Paulina Stanisławczyk wystąpiła z wnioskiem z dnia 26 września 2023 r. o remont drogi. Wniosek został rozpatrzony zgodnie z obowiązującymi w Gminie procedurami i przekazany do Sołtysa oraz Rady Sołeckiej sołectwa Konieczkowa. Wniosek nie uzyskał akceptacji mieszkańców podczas procedury planowania zadań sołectwa. Jednocześnie należy zauważyć, że podczas zebrania wiejskiego w dniu 1 września 2024 r. zabezpieczono środki finansowe w kwocie 18 759,50 zł na wykonanie częściowego remontu i utwardzenia przedmiotowej drogi w 2025 r., co świadczy o tym, że potrzeby dotyczące tej drogi były sukcesywnie uwzględniane w możliwościach finansowych sołectwa.

W odpowiedzi na wniosek dotyczący zmiany kategorii drogi z wewnętrznej na drogę gminną (publiczną) Wójt Gminy prawidłowo wyjaśnił, że zaliczenie drogi do kategorii dróg publicznych wymaga spełnienia określonych warunków technicznych wynikających z obowiązujących przepisów. Wskazano, że przedmiotowa droga nie spełnia wymaganych parametrów technicznych, w szczególności w zakresie szerokości pasa drogowego oraz możliwości wykonania odwodnienia. Stanowisko to zostało przedstawione w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oraz stan faktyczny.

W toku prowadzonej korespondencji Wójt Gminy każdorazowo udzielał odpowiedzi na kierowane pisma, wyjaśniając podstawy podejmowanych rozstrzygnięć oraz przekazując informacje pozostające w dyspozycji organu. Dotyczyło to między innymi informacji o uchwale zebrania wiejskiego, wyjaśnień dotyczących finansowania inwestycji drogowych, wskazania alternatywnych dróg dojazdowych do ujęcia wody oraz zasad zimowego utrzymania dróg.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących niewykonania nawierzchni asfaltowej należy podkreślić, że decyzje w zakresie planowania i realizacji inwestycji drogowych należą do zarządcy drogi i są uzależnione od rzeczywistych potrzeb, możliwości technicznych oraz środków finansowych pozostających w dyspozycji gminy. Żaden przepis prawa nie nakłada na gminę obowiązku wykonania nawierzchni asfaltowej na każdej drodze wewnętrznej ani obowiązku realizacji inwestycji zgodnie z oczekiwaniami pojedynczego mieszkańca.

Nie można również podzielić zarzutów dotyczących sposobu procedowania wniosku z dnia 6 września 2025 r. (sobota, godz. 20:27). Wniosek wpłynął w czasie, gdy Urząd Gminy nie prowadził obsługi interesantów, a zebranie wiejskie odbywało się już następnego dnia. Z przyczyn organizacyjnych nie było możliwości przekazania wniosku pod obrady tego zebrania, wobec czego został on skierowany do rozpatrzenia podczas kolejnego zebrania wiejskiego, zgodnie z obowiązującą procedurą.

W odniesieniu do zimowego utrzymania drogi Wójt podjął działania zmierzające do uwzględnienia przedmiotowej drogi w zakresie świadczonej usługi odśnieżania. Jednocześnie

wyjaśniono, że dotychczas odśnieżaniem objęty był jedynie początkowy odcinek drogi. Po otrzymaniu wniosku mieszkanki wykonawca został zobowiązany do uwzględnienia również wskazanego odcinka drogi, co świadczy o podjęciu przez Wójta działań odpowiadających zgłaszanym potrzebom.

Podkreślenia wymaga również, że skarżąca wielokrotnie powołuje przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, wywodząc z nich obowiązki Gminy dotyczące przebudowy oraz standardu przedmiotowej drogi. Argumentacja ta nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ działka nr 1453 stanowi drogę wewnętrzną. Drogi wewnętrzne nie należą do kategorii dróg publicznych w rozumieniu ustawy o drogach publicznych, a zatem nie mają do nich zastosowania przepisy regulujące zarządzanie drogami publicznymi, ich klasyfikację, standardy techniczne czy obowiązki zarządcy wynikające z ustawy o drogach publicznych, w zakresie wskazywanym przez skarżącą. Sam fakt, że właścicielem drogi jest gmina, nie powoduje automatycznego nadania jej statusu drogi publicznej.

Zgromadzony materiał dowodowy potwierdza, że Wójt Gminy każdorazowo rozpatrywał kierowane pisma, udzielał odpowiedzi w ustawowych terminach, wyjaśniał podstawy prawne i faktyczne podejmowanych działań oraz realizował obowiązki zarządcy drogi w granicach obowiązujących przepisów i posiadanych możliwości organizacyjnych oraz finansowych. Skarżąca nie wykazała, aby Wójt dopuścił się naruszenia prawa, zaniechania obowiązków lub przekroczenia swoich kompetencji. W konsekwencji Rada Gminy Niebylec stwierdza, że działalność Wójta Gminy Niebylec w przedmiotowej sprawie była zgodna z obowiązującymi przepisami prawa, a zarzuty przedstawione w skardze nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale. Z tych względów skargę należało uznać za bezzasadną.